

BEYOĞLU SENİN

KATILIMINLA BEYOĞLU

ARAFTA BİR BEYOĞLU
HAFIZA BULUŞMASI
FORUM RAPORU

2 NİSAN 2022

“ARAFTA BİR BEYOĞLU HAFIZA BULUŞMASI”

2 NİSAN 2022 – MİMARLAR ODASI İSTANBUL BÜYÜKKENT ŞUBESİ

GİRİŞ

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Şehir Planlama Müdürlüğü tarafından 2020 Eylül ayından itibaren katılımcı bir şekilde yürütülen Beyoğlu ilçesi Strateji Planı çalışmaları ve “Beyoğlu Senin” etkinlikleri kapsamında Beyoğlu'nun temel meselelerini gündeme taşımak ve konunun uzmanlarıyla tartışılmasını sağlamak amacıyla paneller ve söyleşiler düzenlenmektedir.

Prof. Dr. Asuman Türkün'ün öncülüğündeki araştırma ekibinin 2018 Mart ve 2021 Mart tarihleri arasında, TÜBİTAK tarafından desteklenen 117K317 numaralı, “Tarihi Merkezlerin Yeniden Yapılanmasında Belirleyici Faktörler ve Olası Senaryolar Beyoğlu Örneği” adlı araştırması kapsamında bu forum gerçekleştirilmiştir. “Beyoğlu'nun Hafızasını ve Geleceğini Birlikte Konuşuyoruz” konulu forum, 2 Nisan Cumartesi günü saat 14.00’da TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi’nde gerçekleşmiştir. Ayrıca forum, İBB Şehir Planlama Müdürlüğü’nün YouTube kanalında yayınlanmıştır.

Forum; öncelikle Şehir Planlama Müdürlüğü, Katılım Koordinatörlüğü Şefi Miray Özkan’ın sürece dair genel başlıkları içeren açılış konuşmasıyla başlamıştır. Miray Özkan konuşmasında; yaklaşık bir buçuk yıldır yürütülen bu çalışmanın amacının Beyoğlu’nda gerçekleşen dönüşümü görmeye çalışmak, bu dönüşümün Beyoğlu’nu ve insanları nasıl etkilediğini anlamaya çalışmak, sorunları tespit etmek ve bunu katılımcı yollarla gerçekleştirmek olduğunu vurgulamıştır. Miray Özkan; bu çalışmalarının ardından Beyoğlu ilçesine ilişkin strateji planı çıkarmanın hedeflendiğini dile getirmiştir. Bu çalışmaların Beyoğlu Senin adıyla yürütüldüğünü ve 100’den fazla etkinlik yapıldığını ifade etmiştir. Yaklaşık bir buçuk yıldır yapılan bu çalışma sürecinde saha çalışmaları yapıldığı, anketler, araştırmalar yapıldığı, mekânsal analizler yapıldığı ve bu çalışmaların katılımcı bir süreçle toparlanmaya devam edildiği ifade edilmiştir. Son olarak; bu çalışma kapsamında Arafta Bir Beyoğlu çalışmasının çok önemli bir araştırma olduğu vurgulanmış ve bu araştırmanın sonuçlarını tartışmak amacıyla toplandığını dile getirmiştir. Forum sonunda tartışılmak üzere Aslı Sarioğlu tarafından iki soru sorulmuş ve katılımcılardan yanıt alınarak forum sonlandırılmıştır.

Açılış konuşmasının ardından “Arafta Bir Beyoğlu” çalışmasının yürütücüsü Prof. Dr. Asuman Türkün araştırmaya dair genel bilgileri aktarmaya başlamıştır. Asuman Türkün’ün konuşmasında öne çıkan konular şu şekildedir:

Yapılan çalışma sonucunda Beyoğlu’nun çok kapsamlı yapısı ortaya çıkarılmıştır. Çalışmanın ilk ürünü web sitesi olmuştur. İkincisi ise bu toplantı sayesinde şu anda gerçekleşen, yapılan çalışmalardan çıkan sonucu çok çeşitli kişileri bir araya getirmek olmuştur.

Beyoğlu bölgesi, ekonomik dinamiklerin yanı sıra farklı dönemlerin politik ve ideolojik önceliklerin etkisi altında önemli dönüşümler geçirmiştir. Bu projede aslında, 19.yüzyılda yeni kent merkezi olarak gelişen Beyoğlu’nun toplumsal ve mekânsal dönüşümü dönemler itibari ile incelenmiştir. Bunun yapıma nedeni her dönemin bağlamı, yaşanan olayları da etkilemiştir. Bu dönemlerde pek çok faktör ele alınarak önemli kırılma noktaları gösterilmiştir. Beyoğlu’nun belleği nedir ortak hafızası nedir gibi soruların yanıtları ortaya çıkarılmıştır. Aslında bu sayede Beyoğlu’ndaki kopuşları ve sürekliliği sağlayan unsurlar ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Bu çalışma yapılırken; kent ekonomisinin kent mekânını nasıl dönüştürdüğü, kültür ve turizm eksenli dönüşüm ve aşırı dönüşüm kavramlarına, soylulaşma, soylulaştırma kent belleği/kent kimliği tartışmaları ve dayanıklılık kavramlarına bakılmıştır.

Panelde; Beyoğlu'nda 1990'lardan günümüze kadarki süreçte neler olduğu anlatılmış; sonrasında geleceğe yönelik ne tür tavsiyeler çıkabilir sorusuna yanıtların arandığı bir forum düzenlenmiştir.

Bu araştırmada iki tür çalışma yapılmıştır. Birincisi bugünün bilgisini üreten çalışmalardır. Bunun için bir altlık harita oluşturulmuş ve veriler bunun üzerine işlenmiştir. Bugünün bilgisini oluşturmak için yapılan bir diğer çalışma ise 1001 işletme ile yapılan anket çalışmalarıdır. İkincisi ise tarihsel bilgiyi üreten çalışmalardır. Bu çalışma kapsamında Beyoğlu'nda yaşamış, farklı dönemlerine tanıklık etmiş kişilerle 29 tane sözlü tarih görüşmeleri yapılmıştır. Aynı zamanda çeşitli sektörlerden işyeri sahipleri ve çalışanları, STK temsilcileri, sanatçılar ve kamu çalışanları ile 73 adet derinlemesine görüşme yapılmıştır.

Araştırma tarihi merkez olarak kabul edilen bir bölgede yapılmıştır. Beyoğlu 45 mahalleden oluşmaktadır ancak bu çalışma yapılırken bunun içinde bir parça seçilerek yapılmıştır. Arazi tespit çalışması, İstiklal Caddesi'ne sınırı olan Şehit Muhtar, Kâtip Mustafa Çelebi, Hüseyinağa, Kuloğlu, Asmalı Mescit, Evliya Çelebi, Tomtom, Şahkulu mahallelerinde gerçekleştirilmiştir. Ancak bu sınırlar yalnızca idari mahalle sınırlarına göre belirlenmemiş, saha çalışması sırasında çeşitli faaliyetlerin bütünlüğü gözetilerek bazı mahallelerde kısmen daraltılmış, Firuzaga, Müeyyedzade ve Hacımimi gibi İstiklal Caddesi'ne sınırı olmayan; ancak caddeyi dik kesen Boğazkesen Caddesi, Kumbaracı Yokuşu ve Galip Dede Caddesi gibi önemli cadde ve sokaklara sınırı olan mahallelere doğru da genişletilmiştir.

Arazi tespit çalışması yapılırken NACE kodları bilgileri incelenmiştir. İşletmelerin yabancı/yerli ayrımı, zincir ve tekil işletmeler, işletme adları, kullandığı mekânlar haritaya işlenmiştir. Her başlık altında daha ince alt başlıklar üretilerek haritalar yapılmıştır. Ayrıca 26 adet pasaj incelenmiştir. Beyoğlu'nun çok önemli bir özelliği olan pasajlarda toplam birim sayısı 1059 adet olarak tespit edilmiştir. Pasajlar, cadde ve sokak üzerinde yer bulamayan küçük işletmelerin varlığını sürdürmesine yol açmaktadır. Ancak bu pasajların pek çoğu şu anda pasaj kullanımından uzaklaşıp otel, alışveriş merkezi gibi tek işlevli yapılara dönüşmüştür.

Bu çalışmada önemli kırılma noktaları ve kopuşlar görülmüştür. Cumhuriyet Öncesi dönemde; özellikle 19. yüzyılda kentin yeni merkezi olarak gelişen ve geleneksel merkezden ayrıran Beyoğlu'nda toplumsal ve mekânsal dönüşümler göze çarpmaktadır. 1923-1970 döneminde; Beyoğlu'nda ilk en önemli değişimlerin yaşandığı dönemdir. Gayrimüslimlerin ayrılmasına neden olan politik gelişmelerin yaşanması, 6-7 Eylül olayları gibi olaylar bu dönemde Beyoğlu'na çok büyük damgasını vurmuştur. Çünkü burada ciddi bir el değiştirme olmuştur, gayrimüslimlerin İstanbul'dan ayrıldığını, İstanbul'dan ayrılmasalar bile Beyoğlu'ndan İstanbul'un farklı semtlerine taşındığı görülmüştür. Hem gayrimüslimlerin göçü hem de kırsal Türk vatandaşlarının da kırsal alandan İstanbul gibi metropol şehirlere göçü bu dönemlerde gerçekleşmiştir. Birileri giderken birileri de bu kente gelmiş ve el değiştirme gerçekleşmiştir. Çok çeşitli mekanizmalarla el değiştirmelerin olduğunu gördüğümüz bir dönem olduğu tespit edilmiştir. 1971-2000 dönemi ise çalışmada "çöküş ve onarım" olarak adlandırılmıştır. Yaşanan siyasi olaylar ve darbeler nedeniyle boşalmış olan Beyoğlu'nu güzelleştirme ve canlandırma uygulamalarının olduğu görülmektedir. 2001-2012 dönemi ise "Beyoğlu'nda yatırım ve yükseliş" dönemi olarak adlandırıldı. Bu dönemde kira ve mülk değerlerinin ölçüsüz arttığı, süper soylulaştırma denilen bir süreçten bahsedilmiştir. Bu dönemde büyük projeler

de yer almaktadır ve ayrıca artık Beyoğlu'nun eski yaşayanlarının da burada ikamet edemeyeceği kira artışları görülmüştür. 2013-2019 dönemi ise Beyoğlu'nun yeniden gerileme yaşadığı bir dönem olarak karşımıza çıkmaktadır. Gezi olayları, bombaların patlaması, ekonomik kriz gibi olaylar bir araya gelerek 2013-2019 yıllarında bir düşüş yaşanmıştır. Son olarak ise 2020-2021 yıllarını barındıran pandemi dönemi ele alınmıştır.

Bu dönemleri birbirinden ayıran kırılma noktaları hep bir kopuşa kimi zaman ise önemli yarılımlara işaret etmektedir. Fakat alan araştırmasında Beyoğlu'na özgü bazı temel özelliklerin ve dinamiklerin bu sürekliliği sağladığı görülmüştür. Bu çalışma; kopuş olmasına rağmen bir dönemden diğer döneme aktarılan bilgi ve hafıza nasıl aktarılıyor, nasıl ortaya çıkıyor gibi sorulara yanıt aranmıştır. Bu kopuşlar aslında tepeden verilen kararlar sonucu ortaya çıkmaktadır; sürekliliği yaratan ise Beyoğlu'nda günlük hayatı kuran ve sürdüren dinamikler ve aktarılan ortak hafıza olduğu görülmüştür. Bu kırılmalar, farklı sektörler bazında da yapılan anketler ve yapılan görüşmeler sayesinde incelenmiştir. Yeme-içme sektörü, eğlence sektörü, sanat ve kültür faaliyetleri, turizm sektörü, ticaret, üretim sektörü, emlak sektörü incelenmiş ve bunlar bağlamında görüşmeler de sınıflandırılmıştır. Bunun sonucunda aslında; bu kırılmaların hem farklı sektörlerin örgütlenmesini hem de toplumsal ilişkileri etkilediği ortaya çıkmıştır. Kırılmalar sonucunda; Beyoğlu'nda günlük yaşam ve farklı mekânların kullanım biçimleri de kaçınılmaz olarak değişmiş ve dönüşmüştür. Bu kırılma noktaları her alanı aynı şekilde etkilememiştir. Bazı alanlarda önemli süreklilikler olmasına rağmen bazı alanlarda daha radikal kesilmeler ortaya çıkmıştır. Ayrıca herkesin kendi deneyimlerinden oluşan ve hatırladığı bir Beyoğlu vardır. Bu hikâyeler değişmekle beraber, dönemsel olarak kullanılan mekânlar ve günlük yaşam biçimi gibi pek çok konuda ortak hafızanın oluştuğu anlaşılmaktadır. Bu ortak hafıza bir şekilde nesiller arasında aktarılmıştır. Bugün kayıp olarak nitelendirilen unsurlar böyle bir ortak hafızaya referansla ölçülmekte ve aktarılmaktadır.

1990'lar sonrası Beyoğlu'na detaylı baktığımızda Beyoğlu'nu güzelleştirme ve canlandırma uygulamalarının öne çıktığını görmekteyiz. Bu dönemde Beyoğlu'nu üretim mekânlarından arındırmak ve yeniden kültür ve eğlencenin mekânı haline getirmek vizyon olarak belirlenmiştir. Dalan döneminde Tarlabası Bulvarı'nın açılması, Beyoğlu ve Tarlabası arasında büyük bir yarılmaya sebep olmuştur. 1990'larda fuhuş ve uyuşturucu ile mücadeleler olmuştur. O dönemin asıl çağrısı "Beyoğlu'nun yeniden eski ihtişamına kavuşması" olmuştur. Beyoğlu'nun yeniden eski günlerine dönmesine için Belediye'nin yaptığı müdahaleler ve tekrar Beyoğlu'na dönen sanatçılar ve açılan mekânlar bu dönemde yer almaktadır. Bu dönemde, gazetelerde Beyoğlu'na tekrar gelmeye çağıran yazılar yazılmıştır.

Büyük öncü projeler olarak nitelendirilen 2000-2013 döneminde ise:

- Talimhane'nin gelişmesi,
- Tarlabası Projesi
- Galataport, Haliçport projeleri
- İstanbul'un kültür başkenti ilan edilmesi
- Emek Sineması'nın kapanması
- Demirören'in açılması
- Topçu Kışlası ısrarı ve Gezi Parkı olayları gibi birçok olay meydana gelmiştir.

Bu dönem değişim açısından çok önemli bir dönemdir. Çünkü bugünü kırılğan yapan ölçüsüz rant artışlarına sebep olmuştur. Pek çok kişiyi buradan ayrılmak zorunda bırakan, çeşitliliğin azalmasına sebep olan, sadece en güçlünün yaşamasına izin veren bir yapının oluşmasına neden olmuştur. Bu dönemde; özellikle Cihangir ve Galata gibi önemli konut alanlarında soylulaşma meydana gelmiştir. Çok çeşitli işlevleri bir araya getiren pasaj ve iş hanlarının otel veya alışveriş merkezi gibi tek işlevli kullanımlara dönüşmüştür ve bu dönemde yabancı yatırımcılar gelmiştir.

2013'ten sonraki dönemde; masa sandalye olayları, Emek Sineması'nın bütün itirazlara rağmen yıkılması, Gezi Parkı'nda Topçu Kışlası'nı inşa etme ısrarı ve ağaçların kesilmeye başlaması ile Gezi Parkı hareketinin başlaması, AKM'nin yıkılması, yeni caminin inşaatı ve son olarak dönemin dönüm noktası olan 2016 yılında bombalama olayları meydana gelmiştir. Özellikle bombalama olayından sonra hem Avrupalı turist hem de sanat tüketicileri, dernekler ve STK'lerin Beyoğlu'ndan uzaklaşmasına sebep olmuştur. Bu olaylarla birlikte Beyoğlu yeniden bir çöküş dönemi yaşamıştır ve Kadıköy, Karaköy ve Beşiktaş semtleri tercih edilmeye başlanmıştır. 2017 yılında cadde boşalmaya başlamıştır ve çok sayıda insanın kullandığı mekânlar kapanmaya başlamıştır.

Bu çalışma, Beyoğlu'nun bu çöküş dönemi içerisinde, 2018 yılında, başlamıştır. 2019 yılında anket çalışması yapılmıştır. Bu anket çalışması ile birlikte Beyoğlu'nda bulunan işletmelerin özellikleri ölçülmüştür. Ayrıca Beyoğlu'nun mevcut durumuna yönelik düşünceler ve gelecek öngörüler sorulmuştur. Örneklem seçimi yapılırken; İTO verilerine göre 3000 işletme ortaya çıkmıştır ancak yapılan haritalama çalışmasına göre yaklaşık 4000 işletme olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle yapılan haritalama çalışmasında işletmeler baz alınmıştır ve bu ana kitlenin dörtte birine anket uygulanmıştır. Anketlerin mekânsal dağılımında Tarlabası Bulvarı sınır olarak alınmış; İstiklal Caddesi ve Karaköy'e inen sokaklar baz alınmıştır.

İşyeri faaliyet alanlarına bakıldığında en fazla yeme içme mekânları ve dayanıklı ürün satış mekânlarının olduğu tespit edilmiştir.

Kuruluş dönemine bakıldığında ise bugün açık olan işletmelerin %44'ünün 2011'den sonra kurulduğu görülmüştür. Bu tespitte 1990'larda bir hareketlilik olduğu da görülmektedir.

Ankette "Neden buradasınız?" sorusu sorulmuş ve buna yanıt olarak en fazla "turistik yer olması" ve "şehir merkezi olması" gibi yanıtlar ortaya çıkmıştır. Mülkiyet durumuna bakıldığında kiracılık çok yüksek çıkmıştır. Mülk sahipliği oranı ise %18.5'e çıkmıştır. Aylık kira bedelinin sonucu çok çeşitli yelpaze aralığında olmuştur. 1500 TL-3000 TL arası kira bedeli %20'ye yakın olmuştur. İstiklal Caddesine doğru yüksek kira belleri görülmektedir. "Beyoğlu'ndan taşınmak istiyor musunuz?" sorusunda da çok az kişinin taşınmak istediği ortaya çıkmıştır ve taşınmayı düşünülen yerler olarak ise Şişli, Beşiktaş, Kadıköy öne çıkmaktadır. Ziyaretçilerin/müşterilerin mevcut niteliğine bakıldığında ise Ortadoğu ülkeleri öne çıkmıştır.

Kurumlara müşteri tercihi sorulduğunda ise; hiç turist gelmese daha iyi olur diyenler %38, hiç İstanbullu gelmese diyenler %32, ikisi de aynı şekilde diyenler %29 olarak ortaya çıkmıştır. Bu sonuçtan da görüldüğü üzere işletmelerin de tercihi Beyoğlu'nun yalnızca turistik bir yer olmamasına yöneliktir. İşletmecilerin %82'si erkek ve lise ve üzeri eğitim düzeyine sahip işletmeciler oranı %69.9 olarak görülmektedir. Çalışan sayısı 1-5 kişi arasında yoğunlaşmaktadır.

Beyoğlu'nu Beyoğlu yapan özelliklerde ise; tarihsel kültürel özelliklerin bulunması, yeme-içme eğlence mekânlarının bulunması yanıtları öne çıkmıştır.

Gelir değişimine neden olan olaylar sorulduğunda; %44 ekonomik kriz, %15 bomba olayları, %19.5 Gezi olayları gibi sonuçlar öne çıkmıştır. Görüşülenlerin yaklaşık %80'i Beyoğlu'nun son 10 yılda kötüye gittiğini ama %36.4'ü gelecek 5 yılda daha iyi olacağını düşünmektedir.

Büyük projelerin işyerine etkisi sorulduğunda ise anket yapılan kişiler çok da emin olmamakla birlikte Galataport ve AKM'nin olumlu etkileri olacağını düşündükleri sonucu çıkmıştır.

Beyoğlu'nun geleceği için yapılması gerekenler sorulduğunda ise çeşitlilik vurgusu her yerde öne çıkmıştır. Sektörlerin çeşitliliğini artırmak, sinema/tiyatro faaliyetlerini canlandırmak, altyapı sorunlarını çözmek, Beyoğlu'nu mahalle birlikleri, meslek odaları ve derneklerle planlamak gibi öneriler ortaya çıkmıştır. Bu soruyla birlikte aslında insanlar Beyoğlu'ndaki çeşitlilik kaybının farkında ve bunu nasıl geri döndürebiliriz konusunu düşünmektedir.

"Beyoğlu Belediyesi'nin aldığı kararlara katkıda buldunuz mu?" sorusuna yanıt ise yaklaşık %60 katkıda bulunmadığı sonucu ortaya çıkmıştır.

Bütün bu yapılan çalışmalar sonucunda "Beyoğlu'nun hikâyesini nasıl anlatabiliriz?" sorusuna yanıt arayan bir soyutlama yapılmıştır. Bu soyutlama sonucu Beyoğlu'nun tarihsel belleği ve özgün kimlik özellikleri:

1-Davranış biçimleri, gelenekleri, ritüeller ve aidiyet duygusu

2-Ekosistem olarak Beyoğlu

3-Zanaatların ve esnaflığın aktarılması

4- Çeşitlilik: Farklı sınıfsal konular, cinsel, etnik ve dinsel kimlikler

5-Toplumsal hareketler olarak ortaya çıkmıştır.

I-Davranış biçimleri, gelenekleri, ritüeller ve aidiyet duygusu:

Davranış biçimleri, gelenekler, ritüeller ve aidiyet duygusu Beyoğlu'ndaki mekânlar kadar belleklerde yer etmektedir. Aslında o mekânlarda neler yaşandığı belleklerde yer etmektedir. Beyoğlu aslında herkesin bir kıyısında kendine yer bulduğu, dâhil olmaya çalıştığı ve yeniden inşa ettiği bir yaşam biçimidir. İnsanlar birbirini tanımaktadır ve belirli mekânlarda sürekli karşılaşmaktadır bu durum da aidiyet duygusunu arttırmaktadır.

Bu görüşmeler sonucu bazı kavramlar öne çıkmıştır. Bunlardan bir tanesi "Beyoğlu'na çıkmak"tır. Bu tabir pek çok kullanıcı tarafından kullanılmaktadır.

Sinema ve tiyatrolar insanları Beyoğlu'na çeken en önemli etkenlerdendir. Ancak bu durum genelde eski kullanıcılar tarafından bu şekilde anılmaktadır. Özellikle 1950'ler 1960'larda entelektüel faaliyetlerin takip edildiği bir mekândır.

"Müdevimlik" pek çok görüşmede dile getirilen kavramlardandır. Bu durum aidiyet duygusuna ve sürekliliğe işaret etmektedir.

Meyhaneler Beyoğlu için ayrıca bir önem taşımaktadır ve bir öğrenme mekânıdır. Esnaf adabının görüldüğü mekânlardır. Pek çok lise düzeyinde okulun Beyoğlu'nda bulunması nedeniyle bu mekânlar adabın ve ölçünün öğrenildiği de bir mekân olarak nitelendirilmektedir.

II- Bir Ekosistem Olarak Beyoğlu

Beyoğlu, sunduğu çok çeşitli imkânlar nedeniyle bir bütün olarak algılanmaktadır. İnsanlar Beyoğlu'na sinemaya veya tiyatroya gittiklerinde, alışveriş de yapar, burayı aynı zamanda

yeme-içme mekânı olarak da kullanılırdı. Dolayısıyla Beyoğlu'ndaki farklı iş kolları birbirini besleyerek ayakta kalmaktadır, bunlardan bir tanesi gerilediğinde ve zarar gördüğünde diğerleri de etkilenmekte ve kaybetmez. Bu sektörlerin birlikte ele alınmasının gerekli olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu büyük ekosistemin içerisinde oluşan mikro ekosistemler de oluşmuştur. Bunlar insanların kendi içlerinde oluşturdukları veya kendine benzeyenlerle oluşturduğu ekosistemlerdir. Örneğin; Yeşilçam, Nevizade, Mis Sokak, Abanoz Sokak, Asmalı Mescit, Balık Pazarı, Meşrutiyet Caddesi, Galip Dede Caddesi mikro eko sistemlerindedir.

Her sokağın bir karakteri vardı ancak işletmeler kapandıkça sokakların ritminin de değiştiği söylenmiştir.

Beyoğlu merkez olma hüviyetini de kaybetmiştir.

III- Usta-Çırac İlişkisi

Üretimden sinemaya, tiyatrodan yeme-içmeye her sektörde gayrimüslim azınlıklardan bir ustanın adı geçmektedir. Beyoğlu'nun Beyoğlu olmasında gayrimüslimlerin önemli bir payı vardır. Bir de bu çalışmada dikkat çeken göç hikâyeleri olmuştur. Şu anda işletme sahiplerinin çoğunun 13 yaşında İstanbul'a geldiği ve bir ustanın yanında çalışmaya başladığı görülmüştür.

Yeşilçam'da usta çırac ilişkisi: Özellikle 1960'lı 1970'li yıllarda azınlıkların gitmesi; sinema şirketlerinin ve salonlarının kapanması ve Türk sinemasının çok iyi yönetmenlerinden, kameramanlarından, Türk sinemasını kuran temel taşlarından olması anlamına gelmektedir. Ancak bu ustaların yanında yetişen kişiler daha sonra sinema sektöründe önemli işlere imza atmışlardır. Sonuç olarak bu deneyim aktarımının her sektörde önemli etkileri olmuştur.

IV- Çeşitlilik: Farklı sınıfsal konular, cinsel, etnik ve dinsel kimlikler

Yapılan çalışmalarda Beyoğlu en fazla çeşitlilikle anılmaktadır. Burası farklı kesimlerin karşılaşma ve birbirini tanıma alanıdır. Farklı etnik ve dinsel grupların, aynı zamanda farklı sınıfsal konumdaki kişilerin yan yana gelmesi Beyoğlu'nu sürprizli ve çekici hale getirmektedir. Bir arada olmaz denilen unsurlar uzun süre konut alanlarında ve sokaklarda yan yana varlıklarını sürdürmüşlerdir. Beyoğlu'na rengini veren "eski" ve "yeni"lerin uzun süren bir aradalığıdır. Farklı zamansallıklara sahip bu iş kollarını yan yana görmek, herkese yer olduğu duygusunu ve Beyoğlu'nun en önemli özelliği olan çeşitliliği yaratmaktadır.

Beyoğlu sanki hep bir arafta durmaktadır. Bu çeşitliliğin kaybolması ve homojenleşmenin artması "kayıp" olarak nitelendirilmektedir. Bohemler, sanatçılar, öğrenciler gibi pek çok parası olmayan kesimlerin Beyoğlu'nda var olabilmek için çabası; çeşitli dayanışma pratiklerini yaratmıştır.

V- Toplumsal hareketler

Beyoğlu'nda daima toplumsal hareketlerin var olması çok önemlidir. Beyoğlu hem kendini gösterme temsil etme yeri hem de Beyoğlu'nu savunma hareketlerinin mekânıdır. Örneğin; Gezi olayları, 1 Mayıs etkinlikleri gibi birçok hareket burada gerçekleşmiştir.

Pandemi dönemine bakıldığında; çok ciddi bir kırılma yaratsa da Beyoğlu her zaman umut duymayı sağlayan bir mekân olmuştur. Ekonomik güçlükler yaşandı, daha dibi olamaz gibi söylentiler meydana geldi. İşyerinde çalışan sayısı en az yüzde elli düştü, geçim derdine yönelik günlük çözümler üretildi. Memleketine dönenler oldu. Pandemi, öncesinde yaşanan kırılma noktaları da arttırmış oldu. Beyoğlu'nun hafızasında yer etmiş mekânlar kapandı.

Sonuçlar ve öneriler:

- Beyoğlu sadece turistik bir mekân olarak görülmemeli
 - Beyoğlu'nun esas olarak burayı pek çok amaçla düzenli olarak kullananların ve aidiyet hissedendenlerin olduğu unutulmamalıdır.
 - Turistlerin Beyoğlu'nun gündelik hayat akışına katılımı sağlanmalı
 - Otel sayısının ve turizme yönelik işletmelerin aşırı derece artması, farklı niteliklere sahip küçük işletmelerin yaşamasına fırsat sağlayan pasaj, iş merkezi ve hanların tek işlevli mekânlara dönüşmesi tehdit oluşturmaktadır.
- Beyoğlu'ndaki tarihi ve turistik bölgenin karar verme mekânlarında ve yönetiminde katılımcı bir yaklaşım benimsenmeli
 - Burada yaşayanlar, işyeri sahipleri, sanatçılar, gençler, sivil toplum örgütleri, turizm sektörü, esnaflar, çalışanlar, burada varlığını sürdüren azınlıklar ile mekâna ilişkin sözü ve temsiliyeti olan insanlar ile birlikte karar alınmalıdır.
- Kültür ve sanat hayatını canlandırmaya yönelik faaliyetler desteklenmeli
- Bağımsız sanat ve sanatçılarla işbirliği yapılmalı
 - Beyoğlu'nda üretime devam eden zanaatkarlarla sanatçılar arasındaki işbirliğinin desteklenmesi burada ekosistem yaratılmasını sağlayacaktır.
- Kira artışına karşı esnafı destekleme
- Pandeminin açığa çıkardığı kırılganlıkları açığa çıkarılmalı ve buna yönelik çözümlerin nasıl geliştirileceği düşünülmeli
- Beyoğlu'nun geleceği için burayı bugüne getiren sürekliliklerin izleri takip edilmeli ve geleceğe ilişkin kararlar kapsayıcı bir yaklaşımla verilmeli

FORUM

Araştırmacı Aslı Sarıoğlu tarafından katılımcılara iki soru yönlendirilmiştir. İlk olarak; "Beyoğlu'nda geçirdiğiniz en iyi dönem hangisiydi ve neden?" sorusu tartışılmıştır.

Cüneyt Uzunoğulları (Cihangir'de ikamet eden vatandaş):

Yaklaşık 30 yıldır Beyoğlu'nda yaşamaktayım. En güzel dönemlerim çocukluk ve gençlik yıllarımı yaşadığım 1974-1980 ve 1980-1990 dönemlerdir. Bu dönemler; rahatça siyasi sohbet yapabildiğimiz, Beyoğlu'nda sivil alanları kullanabildiğimiz, kitap okuyabildiğimiz, sinemaya gidebildiğimiz yıllardı. Daha sonra dükkân açıp buraya iyice yerleştiğimiz ve yaşamaya başladığımız yıllar 1990'ların ikinci yarısından itibaren olmuştur. Bu dönemde Beyoğlu'nda yaşam çok hızlanmıştır, insanlar sık sık bir araya gelmektedir. Mekanlar pek çok kullanıcı tarafından daha fazla paylaşılan ve ortak kullanılan mekanlardı. O yıllarda aynı mekanları kullandığımız insanlarla kendi derdimizi paylaşabilirdik. 2001 krizi ile birlikte müthiş bir maliyet artışı olmuştur. Ardından bu dönemde Beyoğlu'nda yapılan birçok çalışma (altyapı çalışmaları, projeler vb.) arkasından yaşanan olaylar esnafın zora düştüğü yıllardır. şimdilerde ise tam bir turistik merkez haline gelmiştir. Eskiden çok fazla insan tanıyorduk, şimdi ise az sayıda insan tanıyoruz. Dünya'nın her yerinde meydana gelen olaylar Beyoğlu'nda da kaçınılmaz olarak olmaktadır. 30 yıl önce var olan mekânların yerini şimdi ise dünyaca ünlü markalar almıştır. Tarihi binalarda bile, ünlü markaların dükkânları bulunmaktadır; bu da aslında sermaye sisteminin bir sonucudur.

Enis Rıza Sakızlı (Belgesel Sinemacı):

Bizim için iki dönem çok önemlidir. Birincisi 6-7 Eylül olayları öncesidir. İkincisi ise 1960'lı yıllardır. 1960'lı yıllarda Galatasaray Lisesi'nde okumaktaydım. O dönemlerden bu zamana baktığımızda hafıza mekânlarının yok olduğunu görmekteyiz. Çünkü o hafıza mekânları bizim aslında Beyoğlu ile ilişkimizi kurmaktaydı. Bir diğer konu ise; Beyoğlu'nun organik yapısının bozulmasıdır. Eskiden pek çok lisenin de bir arada bulunması oranın öğrencilerle organik bir ilişkisi olmasını sağlamaktaydı. şimdi bakıldığında, Beyoğlu'nun öğrencilere sahip çıktığı, öğrencilerle kurduğu o yapının ortadan kalktığı görülmektedir. Eskiden burada bulunan kültürel yapılar da yok oldu. 1960'lı yıllarda burada tiyatro festivali olurdu, Avrupa'nın bütün genç tiyatrocuları Beyoğlu'na gelirdi, burada bulunan liselerin yatakhanelerinde kalırlardı ve Beyoğlu'nun tümü tiyatro şenliği haline dönüşürdü. Meyhane kültürü günümüzden çok farklıydı. Meyhaneler bile öğrencileri korur kollardı. İnci Pastanesi, Tepebaşı'ndaki Pelit Pastanesi gibi birçok farklı mekânlarla ilişkiler aynı zamanda kültür insanlarıyla da karşılaşmamızı, birbirimize dokunmamızı sağlayan mekânlardı. Günümüzde bu gibi hafıza mekânları ortadan kalkmış ve Beyoğlu'nda tatlıcılar meyhaneler karşı bir duruma gelmiştir.

Boğos Çalgıcioğlu (Tiyatro Araştırmacısı):

1960'lı yıllar benim için gerçekten çok önemli yıllardır. Çünkü liseyi Karaköy'de bulunan Getronagan Ermeni Lisesi'nde okudum ve Kurtuluş'ta yaşamaktaydım. İstiklal Caddesi ile tanışmam bu yıllarda olmuştur. 1960-70'li yıllar gerçekten çok farklıydı. Beyoğlu'nun organik bağı vardı. İstiklal Caddesi'nde sürekli bulunan insanlar vardı. Esnaf öğrencileri hep kollardı. İlk meyhane kültürü o dönemlerde "Kimene" meyhanesinde başlamıştır. İlk sosyal yaşantım Beyoğlu'nda gerçekleşti. şimdi ise Beyoğlu, turistik bir bölge olarak adlandırılıyor. Beyoğlu yaşayan bir organizma, sadece turizm bölgesi değil. şimdilerde ayrıca turistler de tek tiplerdi.

Ege Yıldırım (şehir Plancısı):

2013 yılından beri Yeni Çarşı Caddesi'nde homeoffice çalışmaktayım. Üç şeyden bahsedeceğim. Birincisi atalardan gelen ikinci el anılardan oluşuyor. Akrabalarımın bazıları Aydın-Nazilli'den yatılı okumak için İstanbul'a gelmişlerdir. Kendi yaşadıklarımın ise üniversite yıllarımda 2000'lerin başlarında arkadaş ziyaretleri ve eğlence için İstanbul'a gelirdik. Film festivallerine gelirdik. Doğan Apartmanı'nı ziyaret ederdik. Son olarak ise 2013 Gezi zamanıdır. O zamanlarda arkadaşlarımla yüksek tavanlı bir Beyoğlu apartmanında kalırdım ve burada olmanın hayalini kurardım. Daha sonra yurt dışından İstanbul'a taşındığımda Beyoğlu'ndan konut olarak yaşamaya başladım ve o günden bugüne Beyoğlu'nda yaşamaktayım. 2013'lü yıllarda sanat galerileri açılırdı, herkes yurt dışından İstanbul'a gelmek isterdi. Gezi zamanı her şey yokuş aşağı gibi olsa da aslında geri geleceğinin enerjisini vermiştir.

Burçin Altınsay (Koruma Mimarı):

Beyoğlu'nda ikamet etmekteyim. 1980'lerin ilk yarısında öğrenciliğimi Ankara'da yapıyordum ve İstanbul'a her geldiğimde Beyoğlu'na mutlaka uğurdum. İstanbul Film Festivalleri olurdu. İstiklal Caddesi'nin yaya yolu olması büyük bir kırılma noktası olmuştur. Daha sonra Beyoğlu'nun 1994'ten pandemiye kadar güzel zamanları olmuştur. 1990'lardaki değişim Taksim tarafında başlamıştır, uzun dönem Galatasaray tarafları çok tenhadır. 2000'lere doğru farklı işlevler gelmeye başlamıştır. Beyoğlu'nda önceden gittiğimiz yerler yok olmuştur ancak Beyoğlu'na sahip çıkmak gerekmektedir. Mimarlar Odası, ÇEKÜL Vakfı caddede bulunmaktaydı. Perşembe pazarının da buradan gideceğinden çok endişelenmekteyim.

Engin Şen (Şen Deri Çanta):

Beyoğlu'nda 1959 senesinden beri babadan devam eden bir işletme sahibiyim. İşletme, İstiklal Caddesi'nde Hazzopulo Pasajı'nda bulunmaktadır. Aynı zamanda çanta tasarımcılığı yapmaktayım. İstiklal Caddesi ve Beyoğlu ile tanışma dönemim yaklaşık 1977, 1 Mayıs olayları ile başlamıştır. 12 yaşlarında işyerine geldiğim zaman birtakım patlamalar olmuştur.

1977 ve 1987 yılları arasında Karaca Çanta vardı o dönemlerde oraya çok fazla imalat yapmaktaydık. 1980'ler sonrası hareketlenmeler olmuştur. Burada olmamızın tek amacı bu tür kültürel faaliyetlerde bulunan imalat sektörlerini desteklememiz gerektiği içindir. Mavi, Decathlon mağazası her yerde bulunmaktadır. Eskiden oraya ait şeyler yalnızca orada bulunmaktaydı. Şimdi ise baktığımızda Eminönü'nde olan şeyler her yerde bulunmaktadır. Bizim buradaki amacımız Beyoğlu'nda farklılık yaratmak ve farklı kültürlerin oluşmasını sağlamaktır.

Ferda Erdinç (Eski Zencefil Beyoğlu):

Beyoğlu'na ilk girişim 1970'ler, lise zamanları idi. O zamanlar her fırsatta soluğu Beyoğlu'nda alırdık. Belli başlı yerlere giderdik. Mesela El Hamra sinemasına giderdik. İnönü Stadi'nda yarışmalar sonrası Yeni Lale'ye gelinir orada tatlı yenirdi. Böyle noktalar, tatlar ve mütevazı mekânlar bulunurdu. Kendi başımıza dolaşabildiğimiz, kendimizi güvende hissettiğimiz ve bir o kadar da maceraya açık bir alandı. Yetişkinlik zamanımda Gümüşsuyu'nda oturuyordum. Bu geçişten sonrasında işyeri sahibi oldum. 1990'larda terkedilmişliğin avantajı ile Beyoğlu'na girebildiğimiz söylenebilir. Biz 1990'larda oraya mekân sahibi olarak giren insanlar olarak ekme parası kazanmanın dışında birbirimizle farklı faaliyetler de yapıyorduk. İpek röpteşambır da Beyoğlu'ndan alınır, gıda da buradan alınır, gece meyhaneye gidilirdi. Örneğin Hayal Kahvesi'ne eve götüreceğim yumurtaları bırakabilir dönerken alacağımı söyleyebilirdim. Bu gibi farklı ilişkiler kurulmuştu. Sanki bir atlıkarınca ortamında yaşamak gibiydi. Orada

tanışan insanlar olarak birbirimizle münferit bir klan oluşturmuş idik. Başka bir boyut ise Gezi'nin o 15 günü hiçbir şeye değişmeyecek bir boyuttur. Beyoğlu'ndan çıkışım pandemi ile birlikte olmuştur. Fakat buradan çıkışım tören gibi oldu. O zaman sokağın gizli tarihçesi anlatılmıştır. Beyoğlu'nun görünmeyen şeylerini dinleyerek işletmemi kapatmış oldum.

Zeynep Enlil (YTÜ Akademisyen):

Beyoğlu'nda ilişkim 1980'lerin ortalarında akademik bir serüven ile başlamıştır. Doktora tezi yapmaya çalışırken Beyoğlu'nu karış karış gezdim. Kimisi birkaç ailenin oturduğu, kimisi göç ile gelen, kimisi terk edilmiş daireleri dolaştım. O evlerin içinde dolaşırken kimsenin görmediği yüzleri görmüş oldum. Çalışmaya başladığım sıralarda aslında o döngüyü de görmüş oldum. 1990'lardan itibaren yükselişe geçişi, sanat/kültür meselesinin kök salması, böyle bir sermayenin de gelmesiyle yükselişi görmüş oldum. Şimdi ise çöküş dönemini görmekteyiz. Beyoğlu her zaman ölecek gibi olsa da tekrar şaha kalkacak ancak ne kadar eski haline dönebilir bilmiyoruz. Her seferinde kılık değiştirerek, yeni bir ruhla geliyor ama asıl ruhunu kaybetmeden günümüze gelmesi önemlidir. O çeşitliliği kaybetmemesi çok önemli. Yaşlısı genci, zengini fakiri her kesimden insanlar buraya gelirdi ve müthiş bir enerji verirdi.

Mehmet Öktem (Kum Saati, Beyoğlu):

Benim için iki dönem bulunmaktaydı: Birincisi amatörce Beyoğluluk ikinci profesyonelce Beyoğluluk. 20 küsur yıldır Beyoğlu'nda işletme sahibiyim. 2000'li yıllarda BEYDER derneğini kurduk. Beyoğlu'nu yaşanabilir hale getirdik. Beyoğlu çok fazla badireler atlattı. Bu proje ile birlikte gelecekte Beyoğlu için neler yapılabilir bunu konuşmalıyız

Forumdaki ikinci soru olan; "Beyoğlu'nda çeşitliliği tekrar sağlayabilmek için ne yapmak gerekmektedir?" sorusu tartışılmıştır.

Cüneyt Uzunoğulları (Cihangir'de ikamet eden vatandaşı):

Çeşitlilik dediğimiz zaman; Rum, Ermeni ve levantenlerin kurup diğerlerinin desteklediği sonradan tümünün tasfiye olduğu bir bölgeden bahsetmekteyiz. Bu insanlar şimdi geri gelmez. Ancak gelmesi için 1960'larda yapılan tiyatro festivali gibi etkinlikler düzenlenebilir. Kitap fuarı veya festivalleri düzenlenebilir. Sanat festivalleri ile bu hava değiştirilebilir. Beyoğlu'nda çok sayıda sanat merkezi, müze bulunmaktadır. Aslında bir yandan da büyük şirketlerin durmadan yatırım yaptığı bir yerdir. Aynı zamanda hanlar bulunmakta ancak bunlar kayyumda. Belediye buraları bir biçimde ele alıp değerlendirebilir. Örneğin Hazzopulo sanatkârların merkezi haline getirilebilir. Bu müdahalelerle İstanbullu ziyaretçilerin daha fazla gidip geleceği ve dünyanın diğer yerlerinde bulamayacağı şeyleri bir arada görebileceği yerler oluşturulmalı. Geçmişte burada yaşamış insanların anıları daha canlı hale getirilirse şu an burada daha olumlu bir ortam oluşabilir.

Engin Şen (Şen Deri Çanta):

Yan yana birçok kahvehanenin olduğu mekânlar oluşmuştur. Örneğin eskiden deri montçu şimdi cafe oldu, bir iplikçi vardı kafe oldu. Bunlara önlemler aslında yönetmeliklerde bulunmakta. Bu kadar tek tipleşme olmamalıdır.

Aydın Kalaycı (BEYDER):

İstiklal Caddesi'ne gelen yaklaşık bir buçuk milyon ziyaretçinin sekiz yüz bini Arap turist kitlesinden oluşmaktadır. Bununla ilgili ne yapabiliriz diye düşündüğümüzde eski markaları tekrar buraya getirmenin çözümlerden biri olduğuna karar verdik. Dernek olarak bir proje açtık ve bir konser alanı yapıldı, Hayal Kahvesi'ne taleplerimizi bildirdik. Bunun gibi birçok

görüşmeler ve talep bildirimleri yapıldı. Çünkü cadde başı parfümcü, tatlıcı vs. mekânlarından çok rahatsızlık duymaya başladık. Her tarafın aynılışmasından çok rahatsız olduk. Tekrar eskiye dönüşümü ancak doğru markaları buraya getirerek, doğru insanları buraya getirerek gerçekleştirebiliriz.

Ekin Ömür (Üniversite Öğrencisi):

Her hafta sonunu Beyoğlu'nda geçirmekteyiz. Burası için ne yapılır sorusuna öğrenci gözüyle yanıtlayacak olursam; öncelikle biz burada kendimizi güvende hissetmeliyiz. Öğrenciler için mekânlar yaratılması gerekmektedir. Biz öğrenciler olarak Beyoğlu'nun eski hallerini bilmemekteyiz. Eski hallerini kendimiz araştırıp öğreniyoruz, belediye Beyoğlu'nda neler olduğuna dair rotalar oluşturabilir. Böylece Kadıköy ve Beşiktaş'ta sıkışmış öğrenci halkı buraya alınabilir.

Kevork Özkaragöz (Mimar):

Beyoğlu ile tanışıklık 1982-1989 yılları arasında İTÜ Mimarlık Fakültesinde öğrencilik yıllarımı geçirdiğim sıralarda olmuştur. Öğrencilik yıllarında Beyoğlu çok farklıydı. Spor aktivitemiz burada geçiyordu, sanat ve kültür hayatımız burada geçiyordu ve arkadaşlarla sosyal hayatımız burada geçiyordu. Beyoğlu'nda yalnızlaşan üst katları bilmek gerekmektedir. Yalnızca yeme-içme sektöründen, eğlence sektörüne, özellikle banka firmalarının kendi sanat ve prestij alanları olarak sergilendiği Beyoğlu'nun başka yüzünü de göstermek gerekmektedir. Bu anlamda ekonomik değeri açısından da kullanılmayan üst kat ilişkileri çok farklı fonksiyonlar üretmesine ve Beyoğlu'nun geleceğini tayin etmesinde önemli açılımlar yapmasını da sağlayabilir. Buraya Belediye tarafından doğru fonksiyon alanları ve çekim alanlarını oluşturacak fikir geliştirme projeleri açılmalı. Sadece Beyoğlu değil çevre semtler de katılarak yapılmalı.

Adnan Özerler (Turizmci/Rehber):

Beyoğlu Mis Sokak'ta büyüdüm. 1960'lı yıllarda şu anda restore olan Ferah Apartmanında oturdum. Bizden önce Rumlar oturmuş burada. 34 yıldan beri turist rehberliği yapmaktayım. Turistler tur esnasında hep çatılar neden boş, neden harap, çatı ustası yok mu, burada metrekare fiyatları ne kadar gibi sorular yönlendirirler. Avrupa şehirlerinde bina ve dükkânların metrekare kiralık fiyatı vardır. Eskiden Kıgılı dükkânı vardı, asma katta bulunmaktaydı, Vodafone'a 60.000 \$'a kiraladı. Şimdi orası parfüm dükkânı olmuş. Eski eczanelerden biri parfümcü dükkânı diğeri ise midyeci olmuş durumda. Hiç bir orijinal tezgah göremeyecek duruma geldik. Kelebek korse, Parker kırtasiye gibi hiçbir orijinal dükkân göremiyoruz. Her yer Vodofone, Turkcell oldu. Lale plak kapandı. Değerlerimiz kalmadı. İstiklal Caddesi en pahalı caddelerden biri haline geldi. Herkes paradan para kazanmanın derdinde. Her yer döner, dürüm, tatlıcı olmuş durumda. Beyoğlu'na büyük bir beklenti yapmayın, çünkü piyasayı belirleyen mal mülk sahipleri. Zamanında kahvecisi, avukatı konmuş gayrimüslimlerin mallarına ve her yer ayakkabıcı dükkânına dönmüş durumda. Fransız Sokağı'ndan neden hiç bahsetmiyoruz. Ana caddede değilseniz umut yok, ana caddede iseniz de fiyatlar çok yüksek. Tarlabası ve Beyoğlu apayrı bir dünya. Tarlabası 360 yapıldı ancak gece orada çıkıp yürüyemezsiniz. İnsanlar kısa yoldan zengin olma hırsı ile eski değerlerin gitmesine neden oluyor.

Ege Yıldırım (Şehir Plancısı):

Mevcut çabaları takdir edip güçlendirmek gerekmektedir. Beyoğlu Strateji Planı çok önemli ve sürdürülebilir olması sağlanmalı. Toplanan muhteşem bilgiler aksiyona dönüşebilir. Beyoğlu

Senin'in katılımcı tarafı çok değerli. Çekici ve davetkâr hale getirmek için İBB'nin büyük bir rolü var ama katılımcılık dediğimizde küçük aktörlerin de etkileri gerekmektedir. Hem büyük aktörlerin hem de küçük aktörlerin sihirli kombinasyonu gerekiyor. İBB sadece tek başına değil herkesi doğru bir ortaklı modeli ile mekânlarda tetikleyici yerler açarak çalışmalı. Mülk sahiplerinin davranışları, kime kiraladığı, hangi dükkânın açıldığı gibi organik dalgaları tespit etmeli. Bazı başka şehirlerde gördüğümüz tarihi ticari bölgeler için özel programlar var. Özel bir planlama ve hukuki bir kategori tanımlanıyor. Bunlar miras tüccarlar, bunlara özel fonlar ayrılabilir.

Hüseyin Yıldız:

Her yeni yönetim Taksim'i bir vitrin olarak kullanmaktadır. Beyoğlu her zaman, vitrin yapanları yenmiştir. Biz yeni döneme hazırlanıp bunları merkezi ve yerel yönetime sunarsak, biz de elimizi taşın altına koyarsak Beyoğlu eskisi gibi olmasa da eskisine yakın haline dönecektir.

Bora Düşünceli (Eski Beyoğlu Esnafı):

Beyoğlu'nun demografik yapısının da değişmesiyle birlikte Beyoğlu'nu kaybedeli 12 sene olmuştur. Örneğin Talimhane'yi kaybettik. Oradaki dükkân sahipleri İranlı ve Suriyeli. Mis Sokak'ta Sıra Selviler'de çoğu yeri kaybettik. Çünkü mülk sahiplerinin, gelen nüfustan aldığı kira daha fazla bizlere kiralamaktan ise onlara kiralamayı tercih ediyor. Şimdi her yer dönerci, tatlıcı yani o kültüre hizmet eden sektörlerle doldu. Bu nedenle öncelikle demografik yapıyı nasıl düzeltereğiz bunu düşünmeliyiz.

Enis Rıza Sakızlı (Belgesel Sinemacı):

Dönüşüm süreci 1980'lerle birlikte yaşanmaya başladı. Bizim aslında meselemiz eski Beyoğlu'nu getirmek değil, yeni Beyoğlu'nu yaratmak olmalı. Bunun için ciddi kültür politikaları yaratmak gerekiyor, göçmen ve mülteci politikaları gerekiyor. Patolojik bölgelerde imar politikaları, nüfus politikaları gibi politikalar gerekiyor. Biz politikalar temelinde Beyoğlu'na yeni bir hayat getirebiliriz. Kültür projelerine desteklerin sağlanması gerekiyor. Bütün politikaların oluşmasına yönelik yönetmelik mücadelesi gerekmektedir.